

*Ing. Schlossar představuje informační panely na NS Smradoch v roce 1974.
Foto Městské muzeum Mariánské Lázně.*

Rozhovor s Ing. Janem Schlossarem

Václav Procházka, Správa CHKO Slavkovský les
a krajské středisko Karlovy Vary

Na konci loňského roku dovršil důchodový věk Ing. Jan Schlossar, vedoucí Správy CHKO Slavkovský les, který stál v jejím čele těžko uvěřitelných 36 let. Při této příležitosti jsme ho požádali o rozhovor a krátký zpětný pohled na léta strávená ochranou přírody.

Jak jsi se začal věnovat ochraně přírody?

Začal jsem již na vysoké škole. Absolvoval jsem Lesnickou fakultu v Brně a měl jsem to štěstí, že od třetího ročníku byla experimentálně otevřena specializace jednoho okruhu (asi 18 absolventů), která se jmenovala „Tvorba

a ochrana krajiny“. Pak, po absolutoriu v roce 1971 jsem se angažoval v tehdejší dobrovolné organizaci – TISu. A od roku 1974 až do konce roku 2010 jsem byl vedoucím Správy CHKO Slavkovský les, tedy více jak 36 let.

Kdy jsi nastoupil na Správu CHKO Slavkovský les a kde bylo první sídlo Správy a jaké začátky úřadu?

Já jsem napřed nastoupil na Krajské středisko státní památkové péče a ochrany přírody v Plzni v roce 1972, tuším v červnu nebo v červenci, s tím, že až bude vyhlášena CHKO Slavkovský les, tak tam automaticky přejdu.

Takže do roku 1974 jsem byl zaměstnán v Plzni a po vyhlášení CHKO SL v květnu 1974 jsem započal práci v Mariánských Lázních. V září, tuším 3. 9. 1974, jsem spolu s paní Hlaváčkovou a Honzou Harvánkem zahájili práci v podkroví Městského domu pionýrů a mládeže v tehdejší ulici U Sokolova, dnešní dům sv. Jiří v ulici Anglická. Od prvního dubna 1976 jsme pak přesídlili do tehdy důstojnějších prostor v Anglické ulici do domu City (vedle Lázeňského domu Vltava). V začátku jsme museli přesvědčit veřejnost o tom, co ochrana přírody vůbec je a proč přírodu chráníme. První jednání s tehdejšími investory a zejména zemědělci byla velice náročná. Svými postoji a odborností jsme si museli vybudovat zejména osobní a potom i oborové renomé. Byla to práce bez peněz a s vybavením, které se s dnešním nedá vůbec srovnat. Ale pokračování v tomto tónu by připomínalo lamentaci seniorů, tak s tím skončím.

Co považuješ za největší úspěch Správy za období, kdy jsi byl jejím vedoucím?

Úspěchy by bylo zajímavé počítat pohledem zvenčí. Měl jsem samozřejmě z práce trvale dobrý pocit a vrcholy bylo, když jsem viděl znovu téci Dlouhou stoku do Krásna (v 80. letech byla na mnoha místech protřena a nefungovala), atd. Ale musím zmínit alespoň dvě věci, které mne naplňují uspokojením. Za prvé Naučná stezka Kladská a to, že je živým organismem. Neustále je doplňována a vylepšována a na okolní přírodě je vidět, že vysoká návštěvnost jí vůbec neubližuje, ba právě naopak a skutečnost, že za necelých 35 let, co je v provozu, ji prošel více jak 1 milion návštěvníků z celého světa. Druhou záležitostí je postupná změna druhové skladby lesů v CHKO. V sedmdesátých letech bylo zastoupení smrku v lesních porostech téměř stoprocentní. V posledních cca 20 letech dochází, zejména v lesních porostech Lesů České republiky, jmenovitě na území Lesního závodu Kladská a na některých menších celcích jako Lázeňské lesy Karlovy Vary, k zavádění jedle a listnatých stromů vysoko nad zákonný předpis. Tato změna je pro zdraví budoucích lesních porostů v infiltračním území západočeských lázní velice důležitá a jsem velmi rád, že Správa CHKO SL se na této změně významně podílí. Dalším významným úspěchem Správy CHKO SL jsou mezilidské vztahy v ochraně přírody uvnitř i na veřejnost, ale o tom až jindy.

Ing. Jan Schlossar

Mimo profesionálních pracovníků měla Správa i rozvětvený aktiv dobrovolných spolupracovníků. Jak fungoval?

Vždy jsem si potrpěl na kolektivní práci. Jestli jsem v práci něčeho dosáhl, pak je to jen proto, že jsem byl obklopen množstvím kreativních a slušných lidí. Myslím tím své spolupracovníky, jak profesionální, tak i dobrovolníky. Koncem osmdesátých let měl náš dobrovolný aktiv více jak sto členů a stále se rozrůstal. Jeden moudrý člověk kdysi řekl: „Jestli jsem dosáhl vysoko, je to jen tím, že jsem stál na ramenou titánů.“

Chceš se i v duchodu věnovat ochraně přírody v CHKO SL?

Rád bych byl platný nyní jako dobrovolník a snad i někdy jako brigádník.

Co bys popřál Správě CHKO SL a vůbec Slavkovskému lesu pro následující léta?

Hodně porozumění uvnitř i z venku a zlepšení celospolečenského pohledu na ochranu přírody. Ochrana přírody není záležitostí úzkého okruhu lidí – odborníků, ale co nejširší masy obyvatel, nejlépe všech. Sebelepší organizace sama o sobě nic nezachrání.

Děkuji Ti za rozhovor a přeji hodně zdaru a životní pohody.

Václav Procházka